

ня на Владимірской лентѣ, пожалованная ему Его сїятельствомъ, Княземъ Горчаковымъ. Наконецъ, и здѣсь, въ Россіи, Г. Селеминскій не переставалъ являть, тѣ-же челоувѣколюбивыя свои дѣла: ползовалъ заболѣвающихся во лонтеровъ, помагалъ имъ дѣлами и словомъ, и не отказывалъ имъ въ течение двухлѣтнаго времени, и въ другой возможной денежной помощи.

Въ концѣ же минушаго Августа мѣсяца какъ видно изъ документа выданнаго ему отъ 27 Сентября сего года за № 3524, Г. Селеминскій, по засвидѣтельствованіи Г. Главнокомандующаго 1^й Арміи, Генераль-Адъютанта Князя Горчакова, о самомъ искреннемъ сочувствіи и стараніи его всѣми средствами дѣйствовать въ видахъ Нашего Правительства въ минувшую войну и за преданность, соизволеніемъ, Государя Императора Всемилоствѣйше награжденъ медалью, съ такою же надписью, для ношенія на шеѣ.

Въ удостовѣреніе изъясненнхъ заслугъ Г. Селеминскій, извлеченныхъ изъ имѣющихся у него документовъ, подписомъ моимъ, съ приложеніемъ казенной печати свидѣтельствую.

Сентября, дня 1856 года Г. Кишиневъ.

V. ПРОЕКТЪ НА СЕЛИМИНСКИ ЗА ЧАСТНО УЧИЛИЩЕ ВЪ БУКУРЕЩЪ ПРЕЗЪ 1831 ГОДИНА

(Този интересенъ документъ получихъ на 4 ноемврий 1937 г., когато завършвахъ вече отпечатването на книгата си. Той ми бѣ изпратенъ отъ г. Никола Трайковъ, който го е открилъ при своитѣ архивни проучвания въ гр. Букурещъ. Като изказвамъ благодарностъ къмъ ревността историкъ на българското просвѣтно и революционно движение до Освобождението за ценното съдействие, трѣбва да забележа тукъ следното, като допълнение къмъ биографията на Селимински и обяснение на самия документъ. Когато къмъ 1831 г. Селимински се задържа известно време въ Букурещъ, — срв. по-горе, стр. 159, — той решава да опита щастieto си като основател и главенъ ржководитель на едно срѣдно гръцко училище. Добре подготвенъ научно, отъ Кидония, и придобилъ голѣма опитностъ като учителъ въ Сливенъ, той вѣрва, че би могълъ да изкарва препитанието си въ ромънската столица пакъ като педагогъ, тъй като отъ гръцки езикъ сж имали нужда тогава доста семейства въ града. И на 28 септемврий 1831 г. той написва, — и отпечатва като приложение къмъ ромънския вестникъ „Curierul Românesc“ № 70 отъ 15 октомврий 1831, — единъ позивъ или обява, за да съобщи целъ и организация на проектираното свое частно училище. Както се вижда, това училище, — за което не знаемъ, дали изобщо е почнало да работи, — си е поставяло за задача да замѣсти една държавна гимназия за ония, които сж искали да придобиятъ образованието си на гръцки езикъ. Селимински се е обещавалъ да привлѣче за сътрудници разни специалисти, като за себе си, „настоятель и учитель“, е задържалъ нѣколко предмета, между които и новитѣ езици.

Помѣстваме тукъ позива въ оригиналъ и въ преводъ).